

Sygn. akt IV P 135/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszekiewicz

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2019 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa E. K.

przeciwko Zespołowi Szkół Publicznych w L.

o odprawę

- I. zasądza od strony pozwanej Zespołu Szkół Publicznych w L. na rzecz powódki E. K. kwotę 19.902 zł (dziewiętnaście tysięcy dziewięćset dwa złote), tytułem odprawy,
- II. dalej idące powództwo oddala,
- III. nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 5.122,10 zł,
- IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 996 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powódka była ustawowo zwolniona,
- V. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV P 135/18

UZASADNIENIE

Powódka E. K., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, w pozwie złożonym przeciwko Zespołowi Szkół Publicznych w L. domagała się zasądzenia na jej rzecz odprawy pieniężnej w wysokości 19.902 zł, z ustawowymi odsetkami oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 24.05.2018 r. pracodawca rozwiązał z nią stosunek pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela, ze skutkiem na dzień 31.08.2018 r. W oświadczeniu o rozwiązaniu stosunku pracy strona pozwana poinformowała powódkę, że w przypadku braku wniosku o stan nieczynny i rozwiązaniu stosunku pracy przysługuje jej odprawa w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. W dniu 11.09.2018 r. powódka wysłała do strony pozwanej wezwanie do zapłaty należnej odprawy, która jednak nie została jej wypłacona.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Zespół Szkół Publicznych w L., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wniosła również o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia

procesu wytoczonego przez powódkę przeciwko stronie pozwanej o odszkodowanie związane z nieuzasadnionym rozwiązaniem umowy o pracę.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że nie wypłaciła powódce odprawy pieniężnej. W dniu 24.05.2018 r. strona pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę za wypowiedzeniem jako przyczyny wskazując:

1. fakt zgłoszenia przez powódkę zamiaru przejścia na emeryturę z jednoczesną wolą otrzymania odprawy w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,
2. fakt opracowania arkusza organizacyjnego na rok 2018/2019 uwzględniającego opisany powyżej zamiar przejścia przez powódkę na emeryturę,
3. zmiany organizacyjne z uwzględnieniem wygaszenia gimnazjum, powodujące zmniejszenie liczby godzin z matematyki w takim zakresie, że nie jest możliwe dalsze zatrudnienie powódki w liczbie godzin stanowiących pół etatu, co stanowi konsekwencję zdarzeń wskazanych w punktach 1 i 2.

Powyższe oświadczenie zostało złożone powódce 24.05.2018 r. Od dokonanego wypowiedzenia powódka odwołała się do Sądu, przed którym obecnie toczy się spór o odszkodowanie. W ocenie strony pozwanej, powódce nie przysługuje odprawa przewidziana w art. 20 ust. 2 Karty Nauczyciela, albowiem kwestionuje ona prawdziwość twierdzeń strony pozwanej wskazanych w oświadczeniu z dnia 24.05.2018 r., w tym fakt zmian organizacyjnych uniemożliwiających dalsze jej zatrudnienie w wymiarze co najmniej połowy etatu. Strona pozwana wskazała, że w razie oddalenia powództwa o odszkodowanie i tym samym uznanie przez Sąd, że przesłanki wskazane w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę są uzasadnione, roszczenie powódki stanie się uzasadnione.

Postanowieniem z dnia 13.12.2018 r. Sąd nie uwzględnił wniosku strony pozwanej o zawieszenie postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jest bezsporne, że E. K. była zatrudniona na podstawie mianowania w Zespole Szkół Publicznych w L. na stanowisku nauczyciela.

Jest bezsporne, że w dniu 24.05.2018 r. E. K. otrzymała pismo z dnia 24.05.2018 r., którym na podstawie art. 20 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 26.01.1982 r. Karta Nauczyciela rozwiązano z nią umowę o pracę z dnia 01.09.2006 r. z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynie 31.08.2018 r. Jako przyczynę rozwiązania stosunku pracy wskazano:

1. fakt zgłoszenia przez nią zamiaru przejścia na emeryturę z jednoczesną wolą otrzymania odprawy w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,
2. fakt opracowania arkusza organizacyjnego na rok 2018/2019 uwzględniającego opisany powyżej zamiar przejścia przez nią na emeryturę,
3. zmiany organizacyjne z uwzględnieniem wygaszenia gimnazjum, powodujące zmniejszenie liczby godzin z chemii oraz zmniejszenie liczby godzin z matematyki w takim zakresie, że nie jest możliwe dalsze jej zatrudnienie w liczbie godzin stanowiących pół etatu, co stanowi konsekwencję zdarzeń wskazanych w punktach 1 i 2.

W piśmie tym zawarto informację, że w przypadku braku wniosku o stan nieczynny i rozwiązaniu stosunku pracy E. K. przysługuje odprawa w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego (art. 20 ust. 2 Karty Nauczyciela).

Jest bezsporne, że E. K. odwołała się do Sądu Pracy od wypowiedzenia stosunku pracy i do dnia 25.02.2019 r. sprawa ta nie została prawomocnie zakończona.

Stosunek pracy łączący E. K. z Zespołem Szkół Publicznych w L. uległ rozwiązaniu z dniem 31.08.2018 r.

Dowód: kopia świadectwa pracy k. 7-8;

Średnie miesięczne wynagrodzenie E. K. z ostatnich trzech miesięcy, liczone jak ekwiwalent za urlop, wynosiło 5.122,10 zł.

Dowód: kopia zaświadczenia k. 23.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka dochodziła w niniejszym postępowaniu od strony pozwanej odprawy pieniężnej w oparciu o przepisy 20 ust. 2 ustawy z dnia 26.01.1982 r. Karta Nauczyciela, zgodnie z którymi nauczycielowi zatrudnionemu na podstawie mianowania, z którym rozwiązano stosunek pracy z przyczyn określonych w ust. 1, przysługuje odprawa w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Nauczycielowi zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę, z którym rozwiązano stosunek pracy z przyczyn określonych w ust. 1, przysługują świadczenia określone w przepisach o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

W myśl art. 20 ust. 1 pkt 2 wskazanej ustawy, dyrektor szkoły w razie częściowej likwidacji szkoły albo w razie zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub zmian planu nauczania uniemożliwiających dalsze zatrudnianie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć rozwiązuje z nim stosunek pracy lub, na wniosek nauczyciela, przenosi go w stan nieczynny. Nauczyciel zatrudniony na podstawie mianowania może wyrazić zgodę na ograniczenie zatrudnienia w trybie określonym w art. 22 ust. 2.

Bezspornym w sprawie jest to, że powódka była zatrudniona u strony pozwanej na podstawie mianowania oraz, że strona pozwana złożyła powódce oświadczenie, na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26.01.1982 r. Karta Nauczyciela, o rozwiązaniu z nią stosunku pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Poza sporem pozostawała również okoliczność, że pomiędzy stronami toczy się postępowanie sądowe z odwołania powódki od rozwiązania stosunku pracy. Z ustaleń Sądu wynika ponadto, że powódka otrzymała od strony pozwanej świadectwo pracy wskazujące, że do rozwiązania stosunku pracy łączącego strony doszło z dniem 31.08.2018 r.

Należało wskazać, że ostatnim dniem zatrudnienia powódki u strony pozwanej był dzień 31.08.2018 r. W tym dniu upłynął trzymiesięczny okres wypowiedzenia i z tym dniem doszło do rozwiązania z powódką stosunku pracy. Sam fakt odwołania się przez pracownika od wypowiedzenia umowy o pracę nie wpływa bowiem na zmianę daty kończącej stosunek pracy. Pomimo toczącego się postępowania sądowego, mającego na celu zbadanie legalności i zasadności wypowiedzenia umowy o pracę, stosunek pracy rozwiązuje się z datą określoną w wypowiedzeniu. Prowadzenie takiego postępowania nie wstrzymuje rozwiązania stosunku pracy wraz z upływem okresu wypowiedzenia, a w przypadku uznania zasadności roszczenia pracownika sąd orzeka bądź o jego przywróceniu do pracy, bądź zasądza na jego rzecz stosowne odszkodowanie.

W ocenie Sądu rozstrzygającego niniejszą sprawę, strona pozwana winna wypłacić powódce odprawę, w związku z rozwiązaniem z nią stosunku pracy, najpóźniej w dniu 31.08.2018 r. W dacie rozwiązania stosunku pracy aktualne były przesłanki odpisane w art. 20 ust. 2 Karty Nauczyciela, dotyczące wypłaty takiej odprawy. Wstrzymując się z wypłatą odprawy, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowego dotyczącego zasadności rozwiązania stosunku pracy, strona pozwana podjęła ryzyko pozostawania w opóźnieniu w spełnieniu tego świadczenia na rzecz powódki.

Z tych względów Sąd uwzględnił powództwo i zasądził w punkcie I wyroku od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 19.902 tytułem odprawy.

Sąd oddalił żądanie powódki w zakresie zasądzenia ustawowych odsetek, albowiem było ono nieprecyzyjne, co uniemożliwiło jego uwzględnienie.

Sąd nadał wyrokowi w pkt. I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 5.122,10 zł na podstawie art. 477² § 1 kpc, zgodnie z którym sąd, zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.

Sąd na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zasądził od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 996 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powódka była ustawowo zwolniona. Kwota ta odpowiada 5 % wartości dochodzonej kwoty.

Wobec tego, że powódka była reprezentowana w niniejszym postępowaniu przez zawodowego pełnomocnika, stosownie do art. 98 § 1 i 3 kpc i § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, Sąd zasądził na jej rzecz od strony pozwanej kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.